

2023. március 26., Nagyböjt 5. vasárnapja – Jn 11,1-45

„Lázár, jöjj ki!”

A felolvasott rész utolsó mondata az, ami miatt János evangélista leírta ezt a történetet: „Sokan látták, amit Jézus végbevitt, és hittek benne.” Így lesz maga a jelenet a passiótörténet előjátéka. Az Isten végtelen szeretetéről tanító és ezt élénk élő, bemutató Jézus olyat tesz, ami a vallási vezetők számára az utolsó csepp a pohárban. Már túl sokan hisznek Jézusban. A szeretet és a gonoszság végső összezapása innen indul.

Jézus önmagáról mondja, hogy ő a feltámadás és az élet, a szeretet mindenben úrrá lehet. Lázár feltámasztása, a testi halálból való visszatérése olyan jel, amely hitet ébreszt sokakban. Jézus számára azonban fontosabb az, hogy lelki értelemben nem vagyok-e halott, vagy legalábbis haldokló.

Amikor az ember bűnt követ el, áthágja Isten törvényeit. Vétkezni Isten ellen annyi, mint vétetni a szeretet ellen, szembekerülni vele annyi, mint meghalni. Bűnt és bűntudatot sem magyarázkodással, sem törvénnyel nem lehet gyógyítani. Hajlamosak vagyunk arra, hogy a pszichológia eredményeit felhasználva próbáljuk felmenteni a bűnöst, megmagyarázni tetteit, másokhoz mérve kisebbíteni azokat, vagy körülményeket és örökletes dolgokat felelőssé tenni értük – akár magunkra vonatkoztatva is. A társadalom a törvény és a jog, valamint az igazságszolgáltatás eszközeivel próbálja a bűnt megelőzni vagy megtorolni.

Azonban egyedül a szeretet képes igazán gyógyítani a bűnt és a bűntudatot!

Dosztojevszkij „Bűn és bűnhődés” című regényében van egy döbbenetes megindító jelenet. A főhős, a gyilkos Raszkolnyikov, a bűntudattól és önvádtól végtelenül kimerülve az önfeladás és az öngyilkosság között tépelődik. És ekkor, végső kétségbeesésében keresni kezdi a Bibliában Lázár feltámasztásának történetét. És amikor végighallgatja, jut el oda, hogy feladja magát, vállalja a húszéves kényszermunkát, mert megérti, hogy csak a bűnhődés útja hozhatja vissza őt az élők sorába. Hallania kell, hogy amint a negyednapja halott Lázár Jézus szavára – aki őt nagyon szerette – visszatér a holtak közül, úgy neki, a bűnei miatt haldokló bűnösnek is van reménye a megbocsátásra, visszatérésre, feltámadásra.

Jézus azért jött, hogy „életünk legyen, és az bőségben legyen”. De ő nem a biológiai életerőt, egészséget, hosszú életet hozza el számunkra, hanem az Isten- és emberszereteten való növekedést szeretné erősíteni bennünk. És ha időnként ebben megfáradunk, önzésünk, szeretetlenségünk megbetegít, sőt lelkileg halottnak is érezhetjük magunkat vagy éppen a lélek sötét éjszakáját éljük át, nem eshetünk kétségbe. Nincsen olyan elkeserítő helyzet, amelyben ne lehetne őszintén magunkba nézni, bűnbánatot tartani, Jézus felé fordulni.

Lázár feltámasztása mindenki számára a lelki halálból való feltámadás reményét sugallja!

A sokszor énekelt gitáros ének szavai visszhangoznak bennem: „Kelj fel, te halott, hagyd el már sírodat! Úttalan útra a Lélek hívogat!”

Csiky Lajos, Budapest